

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

fælde ikke udelukkende bør se paa den økonomiske Side af Sagen. Forholdet er det, at Ruten, der som omtalt blev etableret i 1921, altsaa kort efter Genforeningen, har megen Betydning, navnlig for den lokale Trafik mellem det sydøstlige Sønderjylland og Fyn og til Dels Sjælland. Under Hensyn hertil og til den Omstændighed, at Ruten i sin Tid i meget høj Grad blev startet for at skabe en bedre Forbindelse til Sønderjylland, mener jeg, at man ogsaa af nationale Grunde bør bevare Ruten.

Der er efter de Forhandlinger, der er ført med Selskabet, opnaaet Enighed om en Salgssum, der svarer til den bogførte Værdi pr. 1. Januar 1946 med Fradrag af Værdien af nogle under Krigen anskaffede Generatoranlæg og Tørveskure. Salgssummen vil herefter andrage 525 000 Kr., hvilket Beløb, saafremt Lovforslaget bliver vedtaget, vil blive opført paa Statsbanernes Konto paa Tillægsbevillingslovforslaget for indeværende Finansaar under § 26.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg bemærke, at § 1 bemyndiger Generaldirektoratet for Statsbanerne til fra A/S Mommark Færge at erhverve Havneanlæg i Faaborg og Mommark med Stations- og Sporanlæg og tilhørende Jordarealer i Mommark samt den paa Ruten sejrende Færge „Mommark“ og Inventarlagre m. v.

I § 2 bestemmes det, at Færgeruten overgaar til Statsbanerne og indgaar som et Led i disses Færge- og Skibsforbindelse. Endvidere bestemmes det i samme Paragraf, at Ministeriet for offentlige Arbejder ved reglementariske Bestemmelser kan fastsætte visse Begrænsninger i Befordringen over Ruten Faaborg—Mommark.

Med Hensyn til disse Begrænsninger skal jeg anføre, at Fragten for Førsel af Gods m. v. over Statsbanerne i Henhold til Lov Nr. 111 af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. v. i Almindelighed regnes efter Taksten for Afstanden ad nærmeste Statsbanerute. Imidlertid bliver Ruten over Faaborg—Mommark efter Statsbanernes Overtagelse af Færgeruten og den senere Overtagelse af Jernbanestrækningen Nyborg—Faaborg den korteste Statsbanerute i en Række Forbindelser, hvor Ruten over Fredericia hidtil har været den korteste rene Statsbanerute. Da en Omlægning af Trafikken under Hensyn hertil ikke vil kunne forenes med Færgerutens og de tilstødende Banestrækningers Kapacitet, vil det være nødvendigt at fore-

tage en Begrænsning af det Omraade, inden for hvilket Gods, herunder levende Dyr, skal kunne ekspederes over Faaborg—Mommark.

Hidtil har Ekspeditionen af Gods og levende Dyr over Faaborg—Mommark kunnet finde Sted efter Forbindelsestariffen mellem Statsbanerne, de sydfynske Jernbaner og A/S Mommark Færge i følgende Omfang:

Mellem Stationer paa de sydfynske Jernbaner, eksklusive Odense og Nyborg paa den ene Side, og Ekspeditionssteder paa Statsbanestrækningerne Mommark Færge—Tinglev—Tønder og Tinglev—Padborg paa den anden Side og

mellem Stationer paa Strækningen Odense—Nyborg, begge inklusive, samt paa Sjælland og Fælster paa den ene Side og Ekspeditionssteder paa Strækningen Mommark Færge—Sønderborg H. paa den anden Side.

De rejsende kan selv vælge deres Rejsevej, og direkte Billetter sælges i de Stationsforbindelser og over de Ruter, hvor det under Hensyn til Priserne og Togforbindelserne skønnes nødvendigt.

Ved Overtagelsen af Faaborg—Mommark Færgerute er det Hensigten at udvide Ekspeditionen af Gods med direkte Fragtbrev fra og til Faaborg via Mommark til at omfatte Forbindelsen med alle Stationer Syd for Banelinien Lunderskov—Bramminge og at fastsætte Omfanget af den direkte Biletudstedelse fra og til Faaborg via Mommark til de samme Forbindelser. I øvrigt vil man opretholde Befordringen af Personer og Gods over Færgeruten i samme Omfang som hidtil. Derimod vil Forsendelser mellem det sydlige Udland via Padborg og Sjælland og derudover blive henvist til som hidtil at blive ekspederet over Fredericia.

I § 3 søges der Hjemmel til de ved Jernbaneanlæg og lign. sædvanlige Fritagelser for Skatter og Afgifter.

Endvidere skal jeg bemærke, at det er Meningen, at Statsbanerne overtager største Delen af det ved Færgedriften beskæftigede Personale, dog saaledes, at de paagældende ikke bliver Statstjenestemænd, og at Staten ikke faar nogen Pensionsforpligtelser, men kun betaler en tilsvarende Andel af den Pensionsforsikringspræmie, som Selskabet hidtil har udredet.

Sluttelig skal jeg bemærke, at det ved Forhandlingerne med Selskabet blev forudsat, at den eventuelle Overtagelse af Ruten skal ske fra og med 1. Februar dette Aar under Hensyn til, at Selskabet